

Det Anarkistiska Biblioteket

Stålets lof

Vladimir Bogoraz

Vladimir Bogoraz
Stålets lof

Tidningen Brand #2 1905

sv.anarchistlibraries.net

Publicerad i tidningen Brand #2 1905.

Wladimir Bogoráss, rysk etnograf och skald, är född 1864 i Taganrog. Som student vid universitetet i Petersburg blef han såsom delaktig i »studentoroligheter» deporterad till en af Sibiens mest aflägsna förvisningsorter (i Jakutska området), där han fick stanna i tio år (1889-1899). Hans författaredebut inföll i början af 1880-talet; till erkännande nådde han dock först 1896, då han under pseudonymen Tann publicerade sina dikter och noveller i de större ryska tidskrifterna. »Stålets lof» är hämtad ur magister Rafael Lindqvist's intressanta och mästerliga öfversättningar »Ur Rysslands sång».

Maskinerna rastlöst arbeta och gny
och filarna gnisslande gå,
och remmarna glida som ålar dy
och svänghjulen tyckas än glimta och fly,
än snurra och dåna och stå.

Och vidunderhammaren stiger mot tak
och faller med tordönets makt
och smider den glödhvita tackan med sprak,
så väggarna hota att störta med brak
i gnistregnets eldkatarakt.

Men masugnen, trotsande hammarens larm,
ej darrar för slagen ett grand,
och hela dess breda och bräckfasta barm
den sjuder af inestängd brand.

Och lågorna flamma så vreda i håg
och rasa som burstängda djur
och söka att slunga en fräsande våg
af eld ur sin gallrade bur.

Vår skärseld, vårt arbete vet ej af slut,
och styf blir hvar hamrande arm,
och tung blir af svett hvar skylande klut,
och huden blir svidande varm.

Så litet af hvila, så mycket af nöd,
och ofta gå barnen till sängs utan bröd...
Dock skam den, som mödan ej tål!
Af malmen, den gråa vi hamra med glöd
det klara, det klingande stål.

Ack malmen i sekel på sekel har haft
sitt bo i förborgade schakt,
tills kunskapens styrka och arbetets kraft
ur djupet i dagen den bragt.

Men nog af din slummer i obruten hop!
Ryck in uti masugnens ljus!
I flammande lågor det stående ditt dop,
din rening från slagg och från grus.

Ljud högre, du arbetets mäktiga larm,
och dåna, fabrik, utan sans,
och surra, hvart svänghjul och hamra, hvar arm,
och dansen, maskiner, er dans!

Må rasparnas gnissel och hammarens slag
förklinga i dimmornas land!
Må skarpare verktyg med dristiga tag
vårt färdiga stål ta om hand!

Ni verktyg, likt ettriga ormar bit hål,
bit hål på dess glansiga länd,
bit sönder det hårda, det härdiga stål
i stycken, i stycken det bänd!

Och grip det med fil och pilérskifva an
och låt af hvart stycke till slut
en dolk och död för hvar folkets tyrann
i världen, den vida, gå ut!